



## Flânerie

La Dicció el sostingué per primera vegada per buscar resiliència. Desconeixia el seu significat com també el d'una immensa majoria de paraules. En obrir-lo, però, un camp irisat amb milers de poncelles planes, agudes i esdrúixoles es desplegà olorosament davant seu. Al principi el Nari i ella es freqüentaven de tant en tant, a deshora. Una fantasia de primavera que gradualment es convertí en idil·li. Malgrat aquella admiració mútua, la Dicció desaprovava la intensa vida social del Nari i avorria els esporàdics, fanàtics i faixendes que s'apoderaven dels mots cercats dins de les seves entranyes. Compartir-lo l'enervava i l'engelosia de tal manera que es passava els dies moixa i deixava de consultar-lo. Aleshores, ell se la mirava de reüll, enyorant la seva gràcia de dir, el tacte dels seus dits esvelts, interpel·lant-la. Fins que un vespre, persuadida per la urgència de tornar-lo a fullejar, li acaricià suaument el llom. El Nari, frisós per seduir-la, exhibí totes les seves lletres esbadellades en múltiples definicions. Llavors, àvida de vocabulari, la Dicció sucumbí i es passejà a pleret entre les sonoritats i les pronúncies d'aquell jardí tan florit, sense rumb fix.

Estel Caballé Costa, Torroella de Montgrí  
*3r premi*

---

ORGANITZA:



HI COL·LABORA:

